

BELÜGYMINISZTERIUM

DR. PINTÉR SÁNDOR
miniszter

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: <u>IV/822-22/2022</u>		
Érkezett: <u>2024 JAN 26.</u>		
Érkezés módja		
☒ POSTÁN	☐ @	EGYÉB:
Példány: <u>1</u>	Melléklet: <u>2</u>	Kezelőiroda: <u>lml</u>

[REDACTED]
alkotmánybíró

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Tárgy: Állásfoglalás megküldése
alkotmányjogi panasz tárgyában hozott
IV/822-22/2022. számú végzés
vonatkozásában
Iktatószám: BM/1809-7/2024.
Hiv. szám: IV/822-22/2022.

Tisztelt [REDACTED]

A koldulás szabálysértéssel kapcsolatos alkotmányjogi panasz tárgyában hozott IV/822-22/2022. számú végzésben a szabálysértés elbírálásával összefüggő rendőrségi gyakorlatra vonatkozóan az alábbiakról tájékoztatom.

Az általános szabálysértési feladatokat 2020. március 1-jei hatállyal a rendőrség látja el, így a korábban járási hivatalok hatáskörébe tartozó – többek között – koldulás szabálysértés miatt az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervének szabálysértési hatósági feladatok ellátására kijelölt szervei járnak el.

Az általános szabálysértési hatáskör rendőrséghez történő telepítését megelőzően, az Országos Rendőr-főkapitányság Rendészeti Főigazgatóság Igazgatásrendészeti Főosztály 2020. február 3. napján továbbképzést tartott a szabálysértési feladatokat ellátó vármegyei (fővárosi) mentorok számára az általános szabálysértési hatósági feladatok átvételével érintett tényállásokkal és a gyakorlatban felmerülő problémákkal kapcsolatban. A szabálysértési hatósági tevékenységet végző személyi állomány képzése 2020. február 14. napjáig megtörtént.

A koldulás szabálysértési tényállása jellemzően a fővárosban és a vármegyeszékhelyeken fordul elő a legnagyobb arányban, amelyre figyelemmel 2021. augusztus 11-én a Budapesti Rendőr-főkapitányság Rendészeti Szervek Rendészeti Koordinációs és Szakirányító Osztály a kerületi rendészeti és igazgatásrendészeti vezetők részére képzést tartott.

Az egységes joggyakorlat kialakítása érdekében a szabálysértési hatóságok, valamint a helyszíni bírságolásra jogosult szervek tagjai számára indokolt volt a jogszabályi kereteknek megfelelő iránymutatás biztosítása arra vonatkozóan, hogy a koldulás szabálysértés törvényi tényállásában megjelenő „leszólítás” milyen konkrét magatartásokkal valósítható meg.

A rendőrségi gyakorlatban a leszólítás megvalósulása szempontjából elengedhetetlen a verbális úton történő kapcsolatfelvétel, így az ennek célzott eszközével nem élő kéregetők magatartása nem minősül tényállásszerűnek.

A kialakult joggyakorlat szerint a tényállást ugyanakkor önmagában megvalósítja a pénz átadására irányuló, verbális úton történő, az egyes személyeknek címzett megszólítás. A koldulás szabálysértés elkövetéséhez további magatartáselemek – mint a járókelőkhöz lépés – megvalósítása nem szükséges, azonban az elkövetők a figyelem felhívása, illetve az általuk célzott fizetés pszichés úton történő kikényszerítése céljából valóban számos esetben élnek a járókelők privátszférájába való belépés eszközével.

A rendelkezésre álló információk szerint az érintett elkövetői kör általában a társadalom perifériájára szorult, hajléktalan életmódot folytató személyekből áll, akikkel szemben e szabálysértés elkövetése esetén a rendőrök – a statisztikai adatokban megjelenő eljárás (helyszíni bírság, feljelentés) kezdeményezése nélkül – a helyszínen jellemzően a szabálysértési törvény által biztosított szóbeli figyelmeztetést alkalmazzák a szabálysértés elkövetését elismerő személlyel szemben, egyben az elkövetőt felszólítják a tevékenységének abbahagyására.

Ha a rendőr nem szóbeli figyelmeztetést alkalmaz, úgy jellemzően helyszíni bírságot szab ki, vagy, ha annak alkalmazásának feltételei sem állnak fent, akkor feljelentést tesz.

Ha az elkövető a tevékenysége abbahagyására irányuló felszólítás ellenére is folytatja a jogszabályba ütköző cselekményt, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján a rendőr e személyt előállítja, akivel szemben célszerűségi szempontokra is figyelemmel az eljárást azonnal lefolytatják.

Az elkövető szociális helyzete, a tényleges rászorultsága (például rokkantsága) a jogkövetkezmények meghatározása körében kerül figyelembevételre.

Budapest, 2024. január „22 .”

Üdvözlettel:

Dr. Pintér Sándor